

Beste genodigden,

Welkom op de opening van de tentoonstelling 'Horizon'.

Een tentoonstelling met een bijzonder karakter omdat de kunstwerken zelf niet toegankelijk zijn voor het grote publiek. De originele kunstwerken bevinden zich namelijk achter de gesloten deuren van de jeugdrechtbank.

Twee politiecellen werden beschilderd door 2 jonge kunstenaars die tijdens hun minderjarigheid zelf een nacht hebben moeten doorbrengen in een politiecel ondanks het feit dat zij geen jeugddelinquenten waren.

De 2 kunstenaars waren VOS-jongeren, jongeren die zich in een verontrustende opvoedingssituatie bevonden en afhankelijk waren van de hen aangeboden jeugdhulp.

Deze tentoonstelling wordt opgedragen aan alle jongeren die zich in een verontrustende opvoedingssituatie bevinden. Jongeren die onder het toezicht van een jeugdrechter staan, niet omdat zij criminele feiten pleegden, maar wel omdat zij nood hebben aan jeugdhulp.

Deze verduidelijking is belangrijk omdat veel VOS-jongeren ten onrechte worden gelijkgesteld met jeugddelinquenten omdat ook zij onder toezicht van de jeugdrechter kunnen komen te staan.

Wanneer we het over VOS-jongeren hebben, spreken we over kinderen die het moeilijk hebben. Wanneer een kind het moeilijk heeft, heeft het nood aan hulp.

Maar wat als dat kind geen ouder heeft of niet gewenst is door zijn ouder ?

Wat als de ouder niet wil luisteren naar zijn kind ?

Wat als de ouder niet kan luisteren naar zijn kind, omdat de ouder zelf zo hard in de knoop zit met zichzelf zodat er geen ruimte meer is voor de noden van zijn kind ?

Wat als de ouder ziek is en er niet kan zijn voor zijn kind ?

Wat als dat kind in een instelling verblijft en moeilijk gedrag stelt, zich niet begrepen voelt en de begeleiding uitdaagt. Wat als het teveel wordt voor de begeleiding, de andere jongeren in de leefgroep en het kind op time-out moet ? En wat als het dinsdag is en de instroomdagen voor een time-out in de gemeenschapinstelling zijn voorzien op donderdag en vrijdag... Wat als de organisatie primeert op de noden en het belang van de jongere?

En wat als het jouw kind is?

Jouw kind dat in conflict komt met zichzelf, jouw kind dat geen uitweg meer ziet, dat in aanraking komt met drugs, dat de verkeerde vrienden tegenkomt, dat wegloopt en zichzelf in gevaar brengt...

Zou je niet willen dat voor jouw kind én voor al deze kinderen die het moeilijk hebben, aangepaste hulp kan aangeboden worden?

Helaas ontbreekt het in onze samenleving ook vandaag nog steeds aan voldoende jeugdhulp.

Ook voor jongeren die niet terug naar huis kunnen en nood hebben aan een opvang in een veilige en geschikte omgeving is het soms onmogelijk om een bed te vinden. De enige oplossing bestaat er dan in om het kind te laten overnachten in een politiecel.

De kinderrechtencommissaris noemde het in 2017 de ultieme ontkenning van het recht op jeugdhulp.

Dat is niet het resultaat of outcome dat we nastreven voor onze jongeren.

Ik ben dan ook blij om in het kersverse regeerakkoord van 2019-2024 te lezen dat de Vlaamse overheid de komende regeerperiode sterk zal inzetten op resultaatsgericht investeren na bewezen evidentie (meten outcome).

Elke VOS-jongere die in een politiecel moet verblijven is er één teveel.

Investeren in alternatieve vormen van tijdelijke en veilige opvang voor jongeren, met voldoende gemotiveerde en gekwalificeerde mensen, waar politiediensten jongeren in kunnen onder brengen, in afwachting van verdere aangepaste hulpverlening, zou veel jongeren ten goede komen en in de lijn liggen van het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024.

Ik ben ook blij dat jongeren in staat zijn om op een alternatieve en positieve wijze om te gaan met deze problematiek. Dit bewezen de kunstenaars Cheryl Smessaert en Luisa Cardona.

Zij brachten kleur aan in een koude politiecel en gaven warmte aan de lege ruimte. Beide kunstenaars brengen een verhaal van hoop in hun kunstwerk.

Er is licht aan de horizon.

Vanuit de jeugdrechtbank en de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen willen wij de beide kunstenaars heel oprecht bedanken voor hun mooie bijdrage aan de kunst en justitie.

Vooraleer het woord te geven aan Cheryl Smessaert wil ik ook graag een woord van dank richten tot de fotograaf Jozef Van Brusselen en

Bruno Devos voor de foto's en het drukwerk waardoor we de kunstwerken van Cheryl en Luisa vandaag kunnen delen met het grote publiek.

Daarnaast wil ik ook Geert Beulens van Cofinimmo en Rudi Coenen van de werfwinkel Colora Lier bedanken voor de sponsering van het materiaal van de kunstenaars en tenslotte ook Bart Willocx, Mark Jaspers en Bruno Dresen en het technisch team van de rechtbank zonder wie deze tentoonstelling nooit tot stand zou zijn gekomen.